

توفان میلتنون سواحل فلوریدا را ویران کرد

گروه خبر: توفان میلتنون که ۵ اکتبر شکل گرفته بود، روز چهارشنبه به ایالت فلوریدا رسید و بر اساس گزارش‌هایی که لحظه تنظیم این خبر منتشر شده، ۱۶ کشته و بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار خسارت بر جا گذاشت. مرکز ملی توفان ایالات متحده روز سه‌شنبه ۱۶ مهرماه اعلام کرد که توفاند میلتنون این پتانسیل را دارد که یکی از مخرب‌ترین توفندهای ثبت شده در غرب و مرکز فلوریدا باشد. تنها یک روز مانده به رسیدن توفاند میلتنون به سواحل فلوریدا، هواشناسان به مردم هشدار می‌دهند که باید خود را برای تغییرات احتمالی در لحظات آخر مسیر این توفاند آماده کنند.

بر اساس گزارش سی‌بی‌اس، میلتنون باعث ریزش ۴۵ سانتی‌متر باران در برخی مناطق، به بار آمدن خسارت و ویرانی‌های گسترده در سراسر ایالت و قطع برق بیش از سه میلیون خانه و کسب‌وکار شده است. این توفان از نوع توفاند یا چرخنده حاره‌ای بوده که در اقیانوس اطلس و شمال‌شرقی اقیانوس آرام شکل می‌گیرد. طبق گزارشات منتشرشده در برخی از شهرهای فلوریدا، سرعت توفان به بالای ۱۰۰ مایل در ساعت (۱۶۰ کیلومتر در ساعت) هم رسید.

بر اساس گزارش آسوشیتدپرس، میلتنون خرابی‌های حاصل از توفان هِلن که هنوز مدت زیادی از آن نگذشته است را چندین برابر کرد. حدود دو هفته پیش نیز توفان هِلن موجب خسارات شدیدی در غرب فلوریدا شد و دست‌کم جان ۲۲۰ نفر را گرفت. طبق گزارشات ارائه‌شده همچنان در برخی از شهرهای ایالت فلوریدا امکان ارائه خدمات اضطراری به شهروندان وجود ندارد. جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا در اظهاراتی خطاب به مردم کشورش عنوان کرده بود که این توفان ممکن است بدترین توفان یک قرن اخیر در فلوریدا باشد. او از ساکنان این ایالت خواسته بود تا هر چه سریع‌تر خانه‌هایشان را پیش از آغاز توفان ترک نمایند. با توجه به وقوع هشدارها مبنی بر رسیدن این توفان به آمریکا، جرج بایدن سفرهای خود به آلمان و آفریقا را لغو کرد و اظهار داشت که نمی‌تواند در این شرایط از کشور خارج شود. ایالت جورجیا، دومین ایالتی است که در جریان این توفان به طور مستقیم مورد آسیب قرار گرفت، و برخی ایالت‌های دیگر ساحل شرقی نیز تحت تاثیر این حادثه بودند.

تاثیر بر انتخابات آمریکا

برخی تحلیلگران معتقدند که وقوع چنین حوادثی در آستانه انتخابات آمریکا، بر این رویداد سیاسی تاثیرگذار

دیدار در عشق آباد

ولادیمیر پوتین از مسعود یزشکیان برای سفر به مسکو دعوت کرد

صفازندگی می‌کنند که با وجود گوناگونی و تنوع در قومیت و زبان، میراث تمدنی و فرهنگی مشترکی دارند. «وی افزود: «روابط و دوستی دو ملت بزرگ ایران و ترکمنستان به عنوان دو همسایه با مرزهای طولانی، همواره روابطی دوستانه، برادرانه، سازنده و مبتنی بر منافع متقابل بوده و از روندی رو به رشد و متوازن در همه عرصه‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی برخوردار است.» یزشکیان یادآور شد: «نگاه به وحدت و ایجاد وفاق فقط مختص به جوامع اسلامی نیست، بلکه صحبت از صلح و تعمیق برادری و پی‌ریزی گفتمان وفاق نیاز امروز جامعه بین‌المللی است، اما در این گذر هنوز هم بسیاری از مؤلفه‌های یکجانبه‌گرایی، همزیستی جامعه انسانی را با اختلال مواجه کرده است. مصداق روشن آن را امروز در فلسطین و در نادیده انگاشتن حقوق ملتی می‌بینیم که دارای تاریخ، فرهنگ و عناصر هویتی مشخص و مختص به خود هستند. وقتی صحبت از ظلم و بی‌عدالتی می‌شود، تصویر رنج مردم بی‌پناه غزه در ذهن ما نقش می‌بندد. عمق بحران غزه و قساوت به کاررفته در این جنگ نابرابر و ادامه حملات وحشیانه به شهرهای لبنان خارج از توصیف است.»

گروه خبر: رئیس‌جمهور کشورمان که روز پنجشنبه برای شرکت در همایش «ارتباط متقابل اعصار و فرهنگها؛ زیربنای صلح و توسعه» به مناسبت سیصدمین سالگرد میلاد مخمومقلی فراغی، شاعر بزرگ ترکمن به عشق آباد رفته بود، عصر دیروز به کشور بازگشت. یزشکیان در این سفر که با دعوت رسمی رئیس‌جمهور ترکمنستان انجام شد، ضمن دیدار با هماتی ترکمنستانی و رهبر ملی این کشور، با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه و رئیس‌جمهور ازبکستان نیز دیدار و گفت‌وگو کرد.

نکاتی از سخنرانی رئیس‌جمهور

یزشکیان در سخنان خود در همایش سیصدمین سالگرد مخمومقلی فراغی، گفت: «در قلمرو سیاسی و فرهنگی بزرگی که امروز ایران و ترکمنستان در قلب آن جای گرفته‌اند و در روزگار سلجوقیان، شاعران و تاریخ‌نگاران سرحد آن را از جیحون تا قزاق و گاه از کاشغر تا حلب ذکر کرده‌اند، از دیرباز مردمانی، با صلح و آغاز خواهد شد.

تانگوی پوتین و کیم

درباره مشارکت کره شمالی در نبرد روسیه و اوکراین

آرش ملکی

پژوهشگر دکتری حقوق بین‌الملل

که تعریف مزدور در این سند بین‌المللی هم با آنچه در پروتکل الحاقی (۱۹۷۷) آمده، تفاوتی نمی‌کند. در یک نگاه کلی، حقوق مشخصات مسلحانه هیچ قاعده ویژه‌ای مبنی بر مشروعبیت فعالیت مزدوران را پیش‌بینی نمی‌کند. در عین حال، دامنه مسئولیت مستقل هم برای چنین اشخاصی تعریف نشده. آنچه صرفاً تبیین شده، قواعدی ناظر بر وضعیت مزدور در زمان اسارت در میدان جنگ است. لیکن به لحاظ عرفی رعایت ماده ۳ مشترک کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو (۱۹۴۹) مبنی بر رفتار انسانی و بدون تبعیض با زرمندگان تسلیم‌شده و مجروحان باید هم از سوی مزدوران در مورد آنها رعایت شود. خارج از مدار حقوق جنگ، مسئولیت اقدامات مزدوران کره‌ای به دولت روسیه قابل انتساب است. یعنی اگر این اشخاص در میدان نبرد به اقدامی ناقض حقوق بین‌الملل مبادرت ورزند، می‌توان برای این عمل روسیه -و نه کره شمالی- را تحت پیگرد قرار داد. زیرا براساس مواد ۷، ۶ و ۸ از پیش‌نویس کمیسیون حقوق بین‌الملل درباره مسئولیت بین‌المللی دولت، چنانچه یک ارگان دولتی (بخشی از نیروی نظامی کره شمالی) در اختیار دولت دیگر (روسیه) قرار بگیرد، در صورتی که تحت هدایت و کنترل روسیه عمل کنند و حتی عمل آنها ترمد از فرامین روسیه باشد یا هم بر فعل یا ترک‌فعل متخلفانه‌ای که مرتکب شوند به پای روسیه نوشته خواهد شد. به بیان دیگر، در صورت احراز الزامات مندرج در این سه ماده -به‌ویژه معیارهای هدایت و کنترل- برای کره شمالی از باب آنچه در جبهه نبرد روسیه و اوکراین می‌گذرد مسئولیتی ایجاد نخواهد شد.

در یک نگاه کلی، حمله نظامی روسیه به اوکراین فراتر از یک محاصره مسلحانه بین‌المللی است و می‌توان آن را به نوعی نبرد اقتدارگرایی علیه دموکراسی برشمرد. درحالی‌که پوتین بیش از دو دهه است که در روسیه حرف اول و آخر را می‌زند، اوکراین توانست با تجربه بلوغ سیاسی به دموکراسی عینیت ببخشد. رویدادی که مردم روسیه را به فکر خواهد انداخت و آنها نیز در بازه میان مدت مدعی دموکراسی خواهند شد. در نتیجه پوتین پیش‌گیری را به در مان ترجیح داد و دست به کار شد تا چراغ دموکراسی را در اوکراین خاموش نماید. کره شمالی هم بیش از هفت دهه است که با مشت آهنین سه نسل از مردان خاندان کیم اداره می‌شود و به عنوان دولتی تمامیت‌خواه و طبعاً ضد دموکراسی، تصمیم به حمایت نظامی از روسیه گرفته. اقدامی که احتمالاً هیچ پیامد حقوقی و سیاسی خاصی برای کره شمالی نخواهد داشت و در صورت احراز شروط فوق‌الذکر، پرونده نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل توسط روسیه را سنگین‌تر خواهد ساخت.

حمله به حافظان صلح

شادی مکی

گزارشگر هم‌میهن

«صبح روز پنجشنبه نیروی موقت سازمان ملل در لبنان (یونینفل) مورد حمله نیروهای نظامی اسرائیل قرار گرفتند.» خبری که فرحان حق، معاون سخنگوی سازمان ملل اعلام کرد. او در این باره گفته است: «در پی شلیک یک تانک مرکابا (اسرائیل) به سمت یک برج دیده‌بانی در مقر یونینفل در الناقوره، دو تن از نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در لبنان مجروح شدند.» همان روز «دخنی دانون» سخنگوی رژیم صهیونیستی در سازمان ملل هم به یونینفل هشدار داد که برای ایمن ماندن باید پنج کیلومتر بیشتر به شمال لبنان بروند. اندرنا تنتنی سخنگوی یونینفل تاکید کرده است این هدف‌گیری به احتمال زیاد عمدی بوده است: «نیروهای ما برای بازگرداندن ثبات به لبنان آنجا هستند. تصمیم گرفتیم تا زمانی که شورای امنیت تصمیم دیگری بگیرد، در مواضع خود باقی بمانیم. ورود به جنوب لبنان نقض حاکمیت لبنان و قطعنامه ۱۷۰ سازمان ملل است و در حال حاضر وضعیت باید در سازمان ملل مورد بحث قرار گیرد.»

واکنش‌های جهانی به اقدام نظامی علیه یونینفل

این حمله البته واکنش سازمان ملل و سایر کشورهای جهان را دنبال داشت. از جمله آنکه آنتونیو گوتش، دبیرکل سازمان ملل ضمن محکوم کردن اسرائیل به دلیل حمله علیه نیروهای حافظ صلح این سازمان در لبنان، بر لزوم تلاش گسترده برای جلوگیری از بروز جنگ فرآگیر در این کشور تاکید کرد. او ضمن درخواست برای توقف حمله به این نیروها توسط نظامیان اسرائیلی این اقدامات را نقض قوانین بین‌المللی توصیف کرد. دبیرکل سازمان ملل همچنین خواستار انجام هر کاری برای جلوگیری از بروز جنگ همه‌جانبه در لبنان شده و گفت: «مانعی توانیم اجازه دهیم درگیری در خاور میانه تشدید شود و امنیت جهانی را تهدید کند.» دو نیروی مجروح یونینفل اهل اندونزی هستند. این خبر را راتنومرسودی، وزیر خارجه اندونزی و همچنین دبیرکل سازمان ملل متحد اعلام کردند. اندونزی به‌عنوان کشوری که گفته می‌شود ۱۲۲۲ سرباز در یونینفل مستقر در جنوب لبنان دارد، در واکنش به خبر اعلام کرد: «حمله به اماکن و پرسنل سازمان ملل به منزله نقض جدی قوانین بین‌المللی بشردوستانه است.»

همچنین یک سخنگوی شورای امنیت ملی کاخ سفید هم حملات رژیم اسرائیل به مقر نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در جنوب لبنان را عمیقاً نگران‌کننده خواند. او خطاب به اسرائیل تاکید کرد که نباید، امنیت صلح‌بانان سازمان ملل مورد تهدید قرار بگیرد. جوزپ بورل، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا هم ضمن محکوم کردن این حمله، اقدام اسرائیل را عبور از خطوط قرمز دانست که اتحادیه اروپا به آن قائل است. مقامات کشورهای فرانسه و ایتالیا نیز پس از این حمله، خواستار تشکیل جلسه میان کشورهای اعزام‌کننده نیرو به یونینفل شدند. وزیر دفاع ایتالیا در این رابطه گفت: «این حمله حادثه با اشتباه نبوده است. اسرائیل با حمله به پایگاه‌های یونینفل قوانین بین‌المللی را نقض می‌کند.» همچنین وزارت امور خارجه این کشور هم در واکنش به این حملات سفیر رژیم اسرائیل را احضار

کرد. اسپانیا هم دیگر کشوری بود که این اقدام اسرائیل را محکوم کرد. «اسیمون هریس» نخست‌وزیر ایرلند نیز در پیامی این حملات را نگران‌کننده و غیرقابل تحمل خواند. وزارت خارجه ترکیه اما در این رابطه بیانیهای صادر و اعلام کرد: «حملات اسرائیل به نیروهای سازمان ملل پس از کشتار غیرنظامیان در غزه، کرانه باختری و لبنان، مظهر این تصور است که جنایاتش بدون مجازات باقی می‌ماند. جامعه بین‌المللی موظف است اطمینان حاصل کند که اسرائیل از قوانین بین‌المللی تبعیت می‌کند.» اسماعیل بقائی، سخنگوی وزارت امور خارجه، در این باره در صفحه اجتماعی ایکس نوشت: «... تعرض به صلح‌بانان سازمان ملل مثال دیگری از قانون شکنی و وقاحت موجودیتی است که طی یک سال گذشته بیش از ۲۲۰ نفر از کارکنان سازمان ملل را در غزه کشته است؛ سفیرش منشور سازمان ملل متحد را پاره کرده؛ وزیر خارجه‌اش دبیرکل سازمان ملل را عنصر نامطلوب معرفی کرده؛ و نخست‌وزیر جنگ‌طلبش از صحن مجمع عمومی سازمان ملل برای تهدید و ارباب‌سایر کشورها استفاده کرده است. جامعه جهانی باید برای اقدام جمعی علیه این شر، به پا خیزد.»

زیدآبادی: حافظ کدام صلح؟

احمد زیدآبادی، روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی نیز از جمله افرادی است که به این اقدام اسرائیل واکنش نشان داد. او با انتشار مطلبی در کانال تلگرامی خود با عنوان «حافظ کدام صلح؟» این پرسش را مطرح کرد که نیروهای «حافظ صلح» کدام صلح را در مرز لبنان و اسرائیل حفظ کرده و مانع کدام درگیری شده‌اند؟ زیدآبادی در این یادداشت نوشت: «حمله ارتش اسرائیل به پایگاه‌های سازمان ملل -یونینفل- در جنوب لبنان اعتراض بسیاری از کشورهای جهان را به دنبال داشته است. نیروهای حافظ صلح سازمان ملل چندین دهه است که در مرز لبنان و سوریه با اسرائیل مستقر شده‌اند. این نیروها به‌خصوص پس از جنگ ۳۳ روزه حزب‌الله و اسرائیل در سال ۲۰۰۶ تعدادشان افزایش یافت و به‌د تا پانزده هزار نفر رسید. هزینه سالانه این نیروها صد میلیون دلار آمریکا تخمین زده می‌شود. اینکه که بحث بر سر حمله به این یونینفل بالا گرفته است جادار دیربسیم که این نیروهای «حافظ صلح» کدام صلح را در مرز لبنان و اسرائیل حفظ کرده و مانع کدام درگیری شده‌اند؟ مشاور روزنامه هم‌میهن در ادامه نوشت: «در عصر «جهانی شدن» گمان می‌رفت که سازمان‌های بین‌المللی به‌خصوص سازمان ملل برای حل بحران‌های مختلف بشر اقتدار و نقش بیشتری پیدا کنند، اما عملاً اقتدار آنها رو به اضمحلال گذاشته است.»

نگاهی به قطعنامه ۱۷۰۱

ضروریست بدانید که نیروهای حافظ صلح در لبنان موسوم به یونینفل براساس قطعنامه ۱۷۰۱ شورای امنیت در این کشور حاضر شدند. در واقع به دنبال درگیری نظامی گسترده میان حزب‌الله و اسرائیل در ژوئیه ۲۰۰۶ که کشتار و جراحت غیرنظامیان و آوارگی اجباری آنها را به دنبال داشت، شورای امنیت قطعنامه‌ای را براساس فصل هفتم منشور ملل متحد، به شماره ۱۷۰۱ صادر و موضوعاً تهدیدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی قلمداد کرد. در این قطعنامه از هر دو طرف خواسته شده است که اقدامات مسلحانه خود را فوراً متوقف کنند و دسترسی غیرنظامیان به کمک‌های بشردوستانه را تضمین کنند. همچنین اقدامات فوری برای بازسازی و توسعه لبنان از دیگر مفاد این قطعنامه است. حضور و استقرار نیروهای حافظ صلح ملل متحد (یونینفل) در کنار ارتش لبنان و تعیین اختیارات و وظایف یونینفل

